

[Kristen Østergaard.]

kan modvirke en del af svagheden ved dette område i hærordningen.

Forsvarsordningen, vi behandler, medfører som bekendt betydelige personalenedskæringer: ca. 2.000 på det civile område og 700-800 blandt officererne, og det er selvfølgelig beklageligt for dem, det går ud over. Men det er en uundgåelig nødvendighed med denne nyordning, der nu skal gennemføres under så stramme økonomiske vilkår, som tilfældet er, hvilket jeg i øvrigt accepterer og finder i orden i de sparetider, vi befinder os i. At afskedigelserne går hårdt ud over de civile, ligger klart i sagens natur i en situation, hvor partierne er enige om, at de begrænsede midler skal reserveres til de egentlige militære og forsvarsmæssige formål og foranstaltninger, nemlig dem, der tæller noget i NATO-vurderingen og i NATO-sammenhængen.

Jeg mener i det store og hele, at inden for de rammer og med de midler, der har været til rådighed, er ordningen udtryk for, at vi har koncentreret os om at bevare de væsentlige dele ved forsvaret og har bortskåret de mindre væsentlige dele, og som én af konsekvenserne deraf medfører nyordningen altså de store afskedigelser, ikke mindst inden for det civile område.

Venstre går selvfølgelig ind for, at der udvises det størst mulige hensyn ved afskedigelsen af disse folk i de kommende år. Men jeg må ligesom hr. Preben Steen Nielsen dog gøre opmærksom på den glædelige kendsgerning, at der er et sådant pres på det private arbejdsmarked, at der som aldrig før er mulighed for at få plads, når man bliver afskediget et sted.

Under nyordningen bliver den gamle lokalforsvarsordning bibeholdt stort set uændret. Den har mangler, men er efter omstændighederne tilstrækkelig, da lokalforsvaret trods alt er af sekundær betydning. Den gamle ordning er relativt billig, og derfor er venstre tilfreds med bevarelsen af den gældende; jeg erindrer her om, at jeg ved første behandling advarede regeringen imod, som ministeren foreslog, at bruge både penge og værnepligtigt mandskab til udvikling af et lokalt forsvar af mindre væsentlig betydning.

Under det hovedsigte at bevare det væsentlige og spare på det mindre væsentlige til-

lægger venstre forsvarrets rationaliseringsbe-
stræbelser stor betydning, og venstre tilsiger forsvarsministeren sin fulde støtte til at gennemføre det skitserede rationaliseringsprogram, der er omtalt i betænkningen. Venstre ser gerne, at dansk forsvar efter disse retningslinjer bliver en effektiv og en praktisk virkende organisation, måske til forbillede for andre tilsvarende områder.

Forsvarsministeren fik jo sin vilje i forbindelse med den tilsigtede forøgelse af hvervet mandskab. Det er også et eksperiment, og kun de kommende år skal vise, om forsvaret kan skaffe det planlagte antal hvervede soldater med de nødvendige kvalifikationer og til overkommelige lønninger. Personlig har jeg stadig mine tvivl om, at det kan lade sig gøre i Danmark med de gode civile muligheder, vi har. Men striden om dette emne er lagt på hylden, og jeg skal lade den ligge dér. Kan det planlagte antal skaffes, er det godt, og kan det ikke skaffes, vil mangelen altid blive udfyldt med værnepligtige, som forhåbentlig vil melde sig frivilligt i det fornødne antal. De forbedrede lønvilkår, der er aftalt for perioden fra 9 måneder og op til 12 måneder, vil sikkert have en gavnlig virkning på tilgangen af frivillige værnepligtige til denne sidste del af tjenesten, hvis det er nødvendigt og de kontraktansatte ikke kan skaffes.

Her til anden behandling er der et ændringsforslag til den gældende lovs § 3. Ændringsforslaget har været meget diskuteret i udvalget, men usikkerheden omkring ændringsforslaget må vel siges at være ryddet af vejen; derfor kan venstre gå ind for ændringsforslaget, og vi kan også gå ind for den midlertidige bestemmelse for 2 år, der sætter ændringen til § 3 ud af kraft. Men personlig vil jeg gerne give udtryk for, at jeg stadig synes, det havde været rigtigt at bevare § 3 uændret, som den står i loven, så længe det fandtes nødvendigt, og derefter indføre en ændring, når man mente, det var mest hensigtsmæssigt.

De øvrige ændringsforslag til de to lovfor-
slag giver ikke anledning til mange bemærkninger. Sammenfattende kan jeg sige, at venstre er tilfreds med, at de grove styrkemålsangivelser for de tre værn som hidtil bevares i selve lovteksten i modsætning til det, som forsvarsministeren oprindelig tænkte. I øvrigt er det jo sådan, at forsvars-